

קטעים מתוך הספר

מקטוביץ ועד הגיורת

למסלפים ומשמיעים, בעברית ובאידיש

הספר נועד לקעקע את אמינותו של הספר מקטוביץ ועד ה' באייר שחיבר צבי וינמן ולאחרונה מתורגם לאידיש (ע"י חוקר חדש ומבריק, שמואל טעלער, שחנך מלהעתיק מעברית לאידיש לא חקר כלום בנושא - בחבורות המתקריא 'משנתו', ובעוד מקומות) בשביל להפיץ בכוח הזרוע (הכסף) והשקר, השמצות נגד גדולי ישראל שמעזיזים ללכת נגד השיטה ה'קדושה' (הראשונה).

אין בספר בשביל להעמיד לויכוח את נושא הבחירות והיהדות החרדית המאורגנת. זה לא נושא לויכוח, ואחרי שכל גדולי ישראל הורו דבר אחד, כל הניסיונות האחרים, הממומנים על ידי העולים לקבר ערפאת והנוסעים לאיראן לא מעניינים אף אחד.

בכל זאת נכתב ספרנו מתוך מטרה אחת. לבלרים רבים שפכו במשך שנים רבות קיטונות של בוז על אגודת ישראל ועל מנהיגיה. הם לא היססו לבזות ולהשפיל גדולי עולם שהורו אחרת מדרכם, אך ורק מכיון וזה לא תאם את ה'שיטה' שלהם. ואם פעם מצוה היה (בפרט בחצרות מסוימות...) להשפיל את אדמור"י רוזין על 'קרירותם' לאידישקייט מקדמת דנא, הרי שמרגע שאחד האדמור"ים 'חצה את הקוים', הרי שגזע רוזין הפך ל"זרע קודש מחצבתו".

מאמרים רבים פורסמו על ידי הקנאים, ב'החומה', ב'משמרת חומותינו', ב'העדה' (זוכרים שהקנאים לחמו פעם שאסור להוציא עיתון?) בדער בליק, דער איד, דער וואך, דער שבת, דער חודש, דער מילה, אבל הכל נפל על אוזניים אטומות. הקללות וההשמצות לא הצליחו להגיע לליבותיהם של רבבות אלפי ישראל שמסכימים לשמוע בקול רבותיהם, שכן מסכימים לעשות גם למען כלל ישראל.

וכאן, הגיע רעיון כביר. קם 'עורך דין', 'טוען רבני', 'שמאי מקרקעין', 'מצעירי אגודת ישראל' 'הרב' צבי וינמן, וליקט את כל המאמרים מכל החבורות הנ"ל, הוסיף לזה מעט מויכוחים על גבי עיתונות אגודאית, קיצץ משפטים והוסיף השלמות, כינס הכל תחת ספר אחד, ויקרא שמו בישראל 'מקטוביץ ועד ה' באייר', והנה יצא המרצע מן השק!!! אפילו 'בוגרי' אגודת ישראל מודים ש... סאטמאר צדקו.

כמובן שיש עדיין עבודה רבה, ראשית יש לשנות את שם הספר ל'מקאטוויץ', את שם המחבר יש לשנות מ'וינמן' ל'וויינמאן', כך זה הרבה יותר 'קנאי'ש', ואחרי כן לתת לשמואל שלמה טעלער לתרגם את זה לאידיש ואז... אה, יכירו וידעו כל יושבי תבל, אפילו בויליאמסבורג ומונרו, שה'שיטה צדקה'...

כביכול הפך וינמן ל'בר סמכא' בהיסטוריה החרדית, ואחר דבריו אין עוררין. מטרתנו להראות, כי וינמן, כמו שאר מסלפי ההיסטוריה, החליט על עמדתו האישית טרם ערך את מחקרו, עבד כ'ממונה מטעם' של מחריבי קרתא, סילף, מחק, השמיט, הוסיף ככל העולה על רוחו, וכל אשר יביא אותו למטרתו. לפיכך עיקר מחקרנו נערך בצורה שאנו מלקטים פרקים מתוך ה'מחקר האובייקטיבי' של וינמן, ומגלים את שקריו ומטרתו.

מכיוון ואנו לא 'זכינו' לשמש כטוענים רבניים בבתי הדין של הציונים כמו מר וינמן, לפיכך לא תמיד אנו מצליחים לשמור על מילים ומשפטים 'מחקריים' כביכול, ולהשמיץ ולהשפיל את גדולי ישראל, את מנהיגיו ועסקניו המסורים, במילים אקדמאיות נוצצות כמו וינמן. כן, לפעמים אנו כותבים בלשון ברורה וחדה שעלולה, אוי וי, לפגוע במי שכל שליחותו זה לפגוע באחרים.

לפיכך, לכל הצדקנים שיבקשו לכתוב במילים יותר עדינות, אנו מודיעים מראש שאנו מנסים לעשות זאת, אך אם לא יצליח לנו, אנו מבקשים מחילה מראש...

הם ימשיכו בשלהם. אין בזה ספק. הם ימשיכו לצטט כל שמץ של השמצה על אגודת ישראל ראשיה וגדוליה ככל אוות נפשם. הם יקחו כל מעידה, כל ניסיון שלא צלח ויהפכו אותו להר. אותם אנו לא מנסים לשכנע. אבל אם יש מישהו חיצוני שעדיין קצת מאמין להם, אם יש מישהו חרד לדבר השם, החושב שהם אנשי אמת ראוי שיקרא מאמרים אלו. לאחר מכן יחליט, האם "דוגלי האמת ההיסטורית" דוברי אמת, או זייפנים מקצועיים. מה שיחליט לגבי דעת החזון איש בבחירות, כבר לא כל כך משנה.

ועוד משהו. היום דוגלים בגילוי נאות. וינמן לא גילה את מניעיו (חוסר התקדמות בהיררכיה של אגו", גם על זה יבואו מסמכים) אבל אנו נגיד את האמת ולא נתבייש בה. כן, אנו משתייכים לאגודת ישראל, אנו קרובים רגשית ומחקרית לנושא, אנו מכירים את הנושא היטב, ומודעים שלמרות שעל כל עסקן ציבור (וגם על גדולי ישראל שוינמן השמיץ, מחקרית כמובן) ניתן לשאול שאלות וקושיות, אך על ההשמצה הגלובלית נגד אגודת ישראל ועסקניה, איננו יכולים לשתוק.

אנו גם מודעים שבעקבות מחקרנו יפסידו כמה גברים עוד כמה מיליוני דולרים לאחר שידרשו לעמוד בפרץ ולשלם ל'קרן ההצלה', ול'התאחדותינו', ו'משנתנו', ו'טהרתנו', ו'שיטתנו' משכורות לאברכים שימשיכו לחפש בעיתונים החילוניים של קום המדינה עוד חומרים נגד אגודת ישראל. לא נורא, בחיי היום יום הם אברכים טובים, שיתפרנסו...

נשמח לקבל הארות והערות, צעקות גידופים והשמצות. (למרות שלאחר הפרקים הקודמים, קיבלנו שתיקה רועמת ומחרישת אזניים...)

לתגובות: SHITASHEKER@GMAIL.COM

בענין פרק יא – עמדת החזון איש בקשר לבחירות

כאשר באים לכתוב ולדון מה היתה דעתו של מרן החזון איש בבחירות, הרי שה'עסק' מכור מראש. אף חסיד סאטמאר המתקריא 'קנאי', לא יסכים "לחשוך" ח"ו במרן החזון איש שעודד אנשים לעבור על ג' עבירות חמורות. זוהי סיבה מספקת, שכל חסיד סאטמאר לפני תחילת הויכוח, יאמר ויצהיר ויצעק 'החזון איש היה נגד הבחירות...'

אין ספק, יש לקנא ב'חזון איש' שרק אותו מנסים סאטמאר 'להציל' ממלתעות הכפירה. האמת, הם ניסו גם 'להציל' את הרה"ק מבעלזא, אך מאמץ זה קשה ביותר, שכן הוא ממש חתם פעמיים על הבחירות. (עדיין סאטמאר מנסים לתרץ שזה בגלל אח שלו, וששיקרו עליו וכו', וינמן מנסה לתרץ שתמיכתו לא חוקית אבל את זה נשאיר לפעם אחרת) כעת אנו אווזים בחזון איש.

למעריצי רבי משה פיינשטיין נשאר רק לקנאות למה את רבם המובהק לא מצילים חסידי סאטמאר מרעיונות הכפירה של הבחירות. לתלמידי רבי איסר זלמן מלצר ורבי אהרן קוטלר, רבי אליעזר יודא פינקל רבי חיים שמואלוביץ והרב מטשיבין עצוב מאוד לראות שלא מנסים אפילו להגיד שהוציאו מרבותיהם את החתימה בכוח... לחסידי גור (אוי וי, כופרים) ויזניץ, צאנז, סלונים, טשרנוביל, רחמסטריווקא, ביאלא, לעלוב, באיאן, סדיגורא, מודזיץ, נדבורנה, סטריקוב, אלכסנדר, אוז'רוב ועוד, לא נותר אלא להצטנף בצד בבושה נוראה ולדעת כי עליהם ועל אדמו"ריהם נגזר הגורל: **משומדים הנכם...**

רק על החזון איש המערכה עדיין נטושה... להצילו מ'גזירת הבחירות'.

***

מאמרנו הנוכחי נסוב על שתי מאמרים. בעיקר על מאמרו הגדול בן ארבעת העמודים של הרב שמואל צלחת, (תרגמו את השם לתועלת דוברי העברית), בגיליון 'משנתו' מספר יב שבחר לתת לו

שם, 'למה עזבתם את האי"ש'. שמואל מדגיש בתחילת דבריו כמה גדול היה החזון איש, וכמה שכל כלל ישראל מחוייב לפסקים שלו, ואם כן, כיצד 'אנו', באגודת ישראל, מתחמקים מכך שהוא לא התיר את הבחירות.

יצוין אגב, כי לא בכל פסק הלכה פסקו בעם כ'שיטת חזון איש'. אדרבה, רוב עם ישראל נוהג אחרת בהלכות שיעורים, בגנרטור ועוד. ההליכה בדרכי החזון איש ובמשנתו מתייחדת בכך שהיא נחשבת ל'מיוחסת' יותר. נהרא נהרא ופשטיה. השאלה הענקית העולה מאליה, אתם, כותבי המאמר, חסידי סאטמאר, שמסבירים כמה חייבים לשמוע בקולו, כיצד אתם מעיזים לפסוק ש'אסור' ללכת לבחירות, וזוהי עבירה הכי חמורה בתורה, בעוד שברור שהחזון איש אחז בהיפך?

בהמשך תופרך עלילת הכזב בפרק אחד עשר ב'ספר הנודע' מקאטובבוויץ עד ה' באייעער, על סילוף דעתו של החזון איש.

הבאנו בסמוך את העלון המדובר בשלמותו, לחובבי האידיש.

# # #

1. סילוף ראשון: החלטה חד משמעית. אם החזון איש לא חתם, סימן שהיה נגד! בכל הדברים הוא כתב תשובות וכו', ורק כאן לא, סימן שהיה נגד.

- און דאס אז דער גאון
ישראל וקדושו, דער עמוד התורה וההוראה
אשר כל בית ישראל נשען עליו, און ער איז
געווען אקטיוו אין אלע ענינים העומדים על
הפרק, און משמיע געווען דעת קדשו אויף
אלע ענינים העומדים על הפרק, האט נישט
גע'חתמ'עט, דאס רעדט פאר זיך, און דאס אליין
איז דוכט זיך א שטארקע הוראה.

לך תתווכח.

למרות שהחזון איש מעולם!!! לא חתם על שום מסמך ציבורי.

כנראה שלטהרת המשפחה הוא לא חתם – כי הוא היה נגד.

כנראה שלחינוך העצמאי הוא לא חתם – כי הוא היה נגד.

לחבר הפעילים הוא לא חתם – כי הוא היה נגדם...

בישיבות תיכוניות, הוא כנראה היה תומך נלהב, כי אין ממנו שום 'מכתב' בנושא.

למוסדות סאטמאר הוא לא חתם – כי הוא היה נגד.

2. השקר השני:

ביי די לעצטע בחירות זענען אפילו געווען
אדמורי"ם וואס האבן צוטירט בעל פה פון די
צייטונגען, און מיט פארגלייזטע אויגן דערמאנט
דעם נאמען פונעם חזון איש זצ"ל, ווען זיי
האבן מעורר געווען דעם ציבור איבער דאס
וויכטיגקייט פון צו גיין אנטייל נעמען אין די

'משנתו' מציין, שעד כדי כך ה'אסון' של סילוף דברי החזון איש גדול, שבבחירות האחרונות היו כמה 'אדמורי"ם' של"ע ציטטו את זה שהחזון איש התיר את הבחירות... כמובן שבהמשך דברינו, נוכיח (בחתומות) שלא רק בבחירות האחרונות, ולא רק אדמורי"ם, אבל די בבזז המונח מתחת למילים אלו, בשביל להבין את המגמה...

3. שקר שלישי: כעת מגיע שלב ההכחות. גם במשנתו וגם במקטוביץ. נתחיל עם משנתו.

דאס קראנטקייט פון ספר" פאר הדור"

ווי דערמאנט בנוגע די בחירות האט דער חזון איש נישט אונטערגעשריבן, און בחיים חיותו האט מען געוואוסט אז דער חזון איש ווייכט אפ פון יעדע זאך וואס האט נאר שייכות מיט די מדינה און מיט ציונות. לאחר פטירתו ווען עס האבן אנגעהויבן ארויסצוקומען זיינע ספרי תולדות" פאר הדור" אין ח"ד ע'רס"ה) האבן די מחברי הספר מחליט געווען און פארשריבן לדורות אז דער חזון איש האט געהאט א פאזיטיוון צוגאנג צו די בחירות. אבער נאך איידער מיר גייען דא מעתיק זיין און אפהאנדלען די באווייזן און הוכחות וואס דער' פאר הדור' ברענגט איבער דאס ענין פון די בחירות, וואלטן מיר זיך ערלייבט איבערצוגעבן אן עפיזאד וואס מיר האבן געהערט פון כ"ק הגאון הגדול משיירי כנה"ג רבי אליקים שלעזינגער שליט"א ר"מ ישיבה הרמה דלאנדאן, מגדולי תלמידי החזון איש זצ"ל, און האט במשך לאנגע יארן מקבל געווען תורה מפיו, וואס דאס טוט שטעלן דעם ספר" פאר הדור" בכלליות אין א ליכט פון" לאו מר בר ברב אשי חתים עלי, "און אפילו אן די אלע ראיות וואס מיר וועלן ברענגען במשך דברינו, איז נישט אלעס וואס עס זאגט בחזקת אמת וצדק.

בקיצור, בעברית (או וי), הוא מציין, שלמרות שב'פאר הדור' מופיע שהחזון איש בעד הבחירות, הסיפורים בפאר הדור הם מזוייפים, כי היה להם רצון להכשיר את הבחירות. לצורך כך הוא מביא את עדותו של... כבוד קדושת הגאון הגדול משיירי כנסת הגדולה רבי אליקים שלעזינגער שליט"א ר"מ ישיבה הרמה דלאנדאן, מגדולי תלמידי החזון איש זצ"ל...

אבל כאן חשוב להעמיד דברים על דיוקם ולראות מי משקר, מי מסלף, ומי מכין סיפורים לפי הזמנה.

הנה הדברים שכותב באידיש טעלער בשם שלזינגר:

דערציילט אונז דער ראש ישיבה שליט"א:
"נאך די פטירה פונעם חזון איש זצ"ל האב איך עטליכע מאל באקומען בקשות פון הרב ר. ער איז געווען א פיינער איד, וועלכער האט געוואלט אריינדרוקן אינעם ספר אלע מעשיות און ענינים וואס איך האב געזעהן און מיטגעהאלטן ביים חזון איש. איך האב נישט געהאט קיין חשק וואוסנדיג אז ער איז' א שרייבער 'און ער וועט זיכער משנה זיין פון דעם וואס איך האב איהם דערציילט. איז ער געגאנגען צו מיין טאטן ז"ל, און מיין טאטע האט מיר געזאגט אז זיי מוטשענען איהם זייער שטארק, און ער האט מיר געבעטן אז איך זאל יא דערציילן, האב איך געזאגט פאר מיין טאטן אז

איך וועל זיי דערציילן, אבער איך ווייס פאראויס
 אז זיי וועלן משנה זיין פונעם אמת ווי אזוי איך
 וועל זיי דאס דערציילן.
 "האב איך אים דערציילט וואס איך האב
 געהאט ווען איינמאל ערב שבת נאכמיטאג
 בערך שנת תש"ה, לאזט מיך דער חזון איש רופן,
 איך האב דעמאלטס געלערנט אין פאנאוויטש
 אלס חתן פאר די חתונה, און דער חזון איש זאגט
 מיר אז נעבן זיין (ערשטע) הויז איז דא די ת"ת
 רבי עקיבא, און עס איז אנגעקומען צו איהם
 א ידיעה אז זיי האבן אנגעהויבן צו לערנען
 ענגליש. און אזוי ווי עס איז דא א ספק צי דער
 ח-ר-ם וואס הגה"ק רבי יושע לייב דיסקין זצ"ל
 דער בריסקער רב האט געמאכט קעגן די וואס
 לערנען שפות זרות, צי דאס איז נאר געווען אויף
 ירושלים צי אויף גאנץ ארץ ישראל, וויל ער אז
 איך זאל שרייבן א בריוו צו מיין צוקונפטיגער
 שווער הרה"ח ר' משה בלויא ז"ל וועלכער איז
 געווען דער ממונה אויף די אלע מוסדות, אז ער
 זאל ארויסגעבן א באפעל אז מ'זאל אפשטעלן די
 לימודים אויף ענגליש.
 די שאלה איז געווען אז עס זענען געווען
 צוויי נוסחאות פונעם חרם, וואס פון איינע
 האט משמע געווען אז דער חרם איז נאר אויף די
 מוסדות אין ירושלים, און פון די צווייטע זעהט
 אויס אז דאס איז אויף גאנץ ארץ ישראל, און דער
 חזון איש האט זייער שטארק חייש געווען דערויף.
 איך האב געענטפערט פארן חזון איש אז יעצט
 ווען מ'האלט שוין אזוי נאנט צו כניסת השבת
 איז שוין צו שפעט אז איך זאל נאך יעצט קענען
 אניאגן צו שרייבן דעם בריוו, און איך וועל דאס
 אי"ה ערלעדיגן באלד נאך שבת. דער חזון איש
 האט זיך פארקעלערט, און דאן האט ער געזאגט
 בלשון קדשו" עס איז א סברא אז דער חרם פון
 רבי יושע לייב איז נוגע, און איך בין דא א שכן
 מיט די ת"ת, איך האב מורא דא צו איבער צו
 נעכטיגן, מ'מוז דאס תיכף ערלעדיגן.
 "עס איז דאך אבער שוין טאקע נישט מעגליך
 געווען, האבן מיר אפגעשמועסט 1488 און אז איך וועל
 אריבערקומען צו איהם תיכף נאך הבדלה, איך
 וועל שוין קומען צו אים צו שלש סעודות, און
 דארט דאווענען מעריב, און באלד מוצאי שבת
 וועל איך שרייבן דעם בריוו.
 "וכך הוה, איך האב געשריבן דעם בריוו מוצאי
 שבת, און זונטאג אינדערפרי האט שוין מיין
 שווער ז"ל מודיע געווען פאר די הנהלת הת"ת
 און ער האט געהייסן אפשטעלן די לימודים.
 "אט די מעשה האב איך איבער געגעבן פארן
 מחבר פונעם ספר" פאר הדור, "זיי האבן געדרוקט
 די מעשה, אבער זיי האבן ארויסגענומען א פרט,
 זיי האבן נישט געשריבן איבער וואס עס איז
 געווען די שאלה און איבער וואס דער חזון איש
 איז געווען אזוי באזארגט אז ער האט נישט
 געהאט קיין מנוחה, ווייל דאס האט זיי נישט
 געלוינט לויט זייער מהלך אז מ'זאל וויסן אז עס
 איז דא א ערענסטע שאלה איבער לערנען אויף
 ענגליש איבער גאנץ אר"י "עכ"ד.

דער ראש ישיבה שליט"א לייגט נאך צו אז
 ער האט באלד דערויף מפרסם געווען די מעשה
 ארגינעל אינעם "החומה", אז דער אמת זאל

פארבלייבן למען ידעו דור אחרון.
 דאס זאגט אונז פאר אלעם אז ווען מ'גייט צו
 דן זיין איבער זאכן וואס ווערט געשריבן אין דעם
 ספר איז קלאר אז זאכן זענען געשריבן געווארן
 מיט אינטערעס און מיט נגיעות, און די מול"ם
 פונעם ספר האבן זיך נישט אפגעהאלטן פון
 טוישן פאקטן אדער פארהוילן מציאות'ער לויט
 ווי אזוי עס איז זיי בעסער אויסגעקומען.

קשה לתרגם באריכות את כל דבריו המאירים של כבוד קדושת שיירי כנסת הגדולה, אבל הם מביאים בשמו, שהוא סיפור סיפור למחברי פאר הדור, והם אכן כתבו את כל הסיפור, רק לא כתבו שזה היה על ענין אנגלית, בשביל שהיה להם אינטרס לכתוב אחרת.

כעת, בואו נציץ לספר פאר הדור, ונראה האם כתבו או השמיטו או לא.

50. מפי אחותו הרבנית מרים קניבסקי. הרב אליקים שלזינגר מספר עובדה הקשורה בענין ציבורי כדלהלן: „בדידי הוי מעשה כשלמדתי בשיבת פוניבז' באחד מערבי שבתות בא אלי שליח מהחזו"א שאבוא לביתו מיד. כשמהרתי אליו כבר המתין לי, ואמר, כי היום שמע שבת"ת „רבי עקיבא" התחילו ללמוד אנגלית, ובאשר הוא שכן של הת"ת מחויב למחות בזה, וע"כ מבקש אותי לכתוב לחותני רבי משה בלוי (היה זה כמה חדשים לפני חתונתי) שיבוא לבטל הדבר. שאלתיו אם לכתוב סתם או בשמו, ואמר, אם אין צורך להשתמש בשמו מה טוב, אבל אם הזכרת שמו יהי' לתועלת לא אמנע מזה. השעה היתה כבר מאוחרת ואני טרם עשיתי הכנות לשבת, ביקשתי מהחזו"א שירשני להשאיר הדבר עד אחר שבת, אולם הוא סירב ואמר בזה"ל: „איך האב מורא איבערצונעכטיגען" (= חוששני להלין הדבר). אבל הפצתני מאד, והסכים, בתנאי שאבוא לביתו לתפילת מנחה בשבת ואכתוב בביתו מיד אחרי הבדלה. וכל-כך מאוחר היה, באשר בינתיים ירד היום, עד שהזכרתי להשאיר אצלו חפצי מוקצה וגם נשארתי אצלו להדלקת נרות, ולמחרת באתי כמדובר וכתבתי במוצש"ק בנוכחותו וביום א' כבר בא חותני לבני-ברק וביטל הדבר". וראה בתיקונים שבסוף ספרנו חלק חמישי עמ' קנ"ו בקטע הרביעי.

51. קובץ-אגרות ח"א אגרת קכ"ז.

[עו]

נו, השמיטו או לא? עם אינטרס או לא? כל מילה מיותרת.

בעצם מילה אחת לא מיותרת. הם בהחלט שינו כמה מילים, שפשוט לא יכולים להיות.

בסיפור המקורי הולך כך: החזון איש מזרז לכתוב, ר' אליקים כותב ושולח במוצאי שבת, דואר שליחים מיוחד במינו שפעל אז בארץ מספיק להביא את המכתב עוד באותו לילה לר' משה בלוי (אל תדאגו עד הגיליונות הבאים כבר יהיה כתוב שאנשי אגודה הרביצו להם בדרך...) ולמחרת על הבוקר, ראה איזה פלא, מספר ר' אליקים, ר' משה בלוי שלח להודיע להם שיפסיקו את הלימודים! הוא שכח רק לכתוב כיצד ר' משה בלוי שלח כל כך מהר מכתב חזרה, את הסוד אנחנו היום יודעים, שלר' משה בלוי היה את האימייל של הנהלת התלמוד תורה, כך הוא הצליח על הבוקר של יום ראשון לעצור את זה...

מפני כבודו של המספר, שינו כנראה בספר פאר הדור, וכתבו שאחרי שליחת המכתב (אקספרס במוצ"ש...), הגיע ר' משה בלוי בעצמו בבוקר לסדר את הדברים. כעת כבר זה מתחיל להיות אפשרי.

אבל לפי מה שלימדו אותנו בסאטמאר, אם המחברים של פאר הדור אינם אמינים, אז לא ניתן להאמין להם לשינוי הזה...

כעת, נעשה רגע הפסקה קצרה, ונראה אם מה שמספרים בשם אנשי כנסת הגדולה מהרמה בלונדון, כן אמיתי ונכון, וכן 'מר בר רב' אשי חתום עליה... כלשונם המזלזל. בזמנים כתיקון, או אם הצדדים היו הפוכים, אז סאטמאר היו כותבים על שלינגר את כל כינוי הגנאי שלהם על השקרים ועל הסילוף בסיפורים, אבל מכיון והמצב הוא הפוך ואנו משתדלים לכתוב בדרך ארץ, נכתוב רק ש'כנראה' הוא לא סיפר את זה. (האמת היא שכל סיפוריו נגד אגודה וראשיה מלאים שנאה כבושה שאינה עולה בקנה אחד עם המציאות, אבל לא נאריך בזה כעת).

ננסה לבחון סיפור אחד שסיפר שלינגר ונבחן אותו במבחן המציאות.

בדפי הסטנסיל (בריסק, כבר אמרנו...) רשם שלינגר (כך אומרים יודעי דבר), סיפורים שזכה לראות אצל הרב מבריסק.

הנה העתקה של סיפור שפורסם ב'אוצר החכמה' מהרשימות הנפלאות:

10. מעשה הי' באותם הימים שהירושלם במצב נורא, והציונים החלו להקים מדינתם, והיו שהשתדלו שתתקיים התיעצות מיוחדת יסודית בין גדולי הדור על אודות התגובה של דעת תורה נגד הציונים, (ובפרט אודות האגודה שזממו להשתתף בממשלה), וקראו להתיעצות בכית מגורים הזמני של אדמו"ר הגרי"ץ דושינסקיא זצ"ל, (הי' זה במלון באבר). ונכחו, מרן זי"ע, אדמו"ר הגרי"ץ זי"ע, הגר"ז בנגיס, הגר"א ז"ל מלצר הגר"ע סופר מפ"ב זצ"ל ויבלח"ס הגאון מצבי"ן והר"י מבור, ואנכי הייתי מלורה אח מרן זי"ע, אבל לא נחנו לי להכנס פנימה, אולם הייתי עומד ליד הדלת מבחוץ לבל יכנס איש, ורק ישבו רגעים מספר, והנה בא יצחק מאיר לוי"ן (בלוית בנו או אחר) כי חשש מדע"ת שיצא נגדו), ונגש לדלת להכנס, ואנכי רצייתי למנועו, והוא ככה פתח הדלת ונגש לשבה, באותו רגע קם אדמו"ר הגרי"ץ זצ"ל מכסאו ונכנס לחדר שני מקום מגורו, וגם מרן זי"ע קם באותו רגע ורמז לי להת לו המטרי' שהי' בידי ואמר ללכת, כהכיסוי אחורי ראיתי גם הגרי"ץ בנגיס הולך לחדר הסמוך של אדמו"ר זצ"ל, ונדמה לי שגם הרב מפרשבורג כבר עמד ללכת. ואורי לכך שנתבטלה אספה זו בעוה"ר ולא איסתייעה מילתא ע"י אותו המחוצף, יכתב זה לדור אחרון.

אה, איזה אושר. סיפור עסיסי מכלי ראשון.

באוצר החכמה (פורום רשימות בריסק) התפרסמו הרבה שאלות על כל הזכרונות, ובין השאר פורסמה שם ההערה הבאה:

10. בקשר לאסיפת הגדולים שהיו שהשתדלו שתתקיים. א. מי למשל היו אלו, האם רבי עמרם בלוי, או רבי משה שכבר נפטר, מי היו אלו אם לא עסקני אגודת ישראל? – ב. למיטב ידיעתו של כותב הזכרונות האסיפה היתה – 'על אודות התגובה של דעת תורה נגד הציונים'. איזו תגובה בדיוק חיפשו אז, תגובה של מה? על כך שהוקמה הציונות? על כך שיפסיקו את מלחמת השחרור? על מה? ג. כאן מגלה כותב הזכרונות עוד פרט היסטורי – 'ובפרט אודות האגודה שזממו להשתתף בממשלה!' מתי בדיוק 'זממה' אגודת ישראל להשתתף בממשלה? באמצע חורף תש"ח כשהיתה ממשלה זמנית – אגו"י כבר נכנסה לממשלה ולא 'רק' זממו להיכנס, ואם מדובר בתקופה הזו, הרי ש'הרבי מגור' שהשתתף לטענת כותב הזכרונות באסיפה ההיא, היה האמרי אמת שנפטר בסיון לאחמ"כ. האם מיהו שמע על אסיפה שהיתה בהשתתפות האמרי אמת והרב דושינסקי? כידוע לא יצא האמרי אמת מביתו בשנה האחרונה... ד. כעת, לגופו של אירוע. בתחילה הוא מספר על עצמו שלא נתנו לו להיכנס כלל לאסיפה. באותה נשימה ומבלי להסמיק הוא ממשיך שנעמד על יד הדלת לבל יכנס איש. אתמהה? מי שנזרק לחדר המדרגות רק לפני רגע, האם כבר הפך לפתע לשומר? ומעניין, מי זרק אותו? ההיו שם עוד עסקנים? ומי ביקש מהוד מעלתו לשמור??? ה. בהמשך הוא כותב שהרי"מ לוין חשש שיצא נגדו דע"ת ולכן מיהר לאסיפה. מנין לו שכך חשב לוין? אולי דווקא היה בטוח שיצא דע"ת בעדו ולכן מיהר לאסיפה? ובכלל, הרי הלך עם הרב מבריסק, אז מי גילה לו שבסופו של דבר נתבטלה האסיפה אותה האסיפה?

אלא מאי, לקנאי ירושלמי - שהרי"מ לוין היה מאז ומקדם מטרה לחיצייה - כי על הרבי מגור ועל הרבי מבעלזא ועל הרב מטשביעין אי אפשר לדבר – ולפיכך קל לו להסיק שהסיפור היה כפי שהוא חושב וכנראה כל הגדולים פשוט קמו והלכו בשביל לבזות את הרי"מ לוין חתנו המנהיג של הרבי הישיש מגור. בשביל התיאור המושלם, אנחנו נמשיך לספר מה עשה הרב מטשביעין שמשום מה שכח שלינגר לכתוב מה הוא עשה בכדי לבזות את לוין. הנה התיאור: "הרב מטשביעין קם ממקומו בחמת זעם והחל צועק בקולות וברקים על אותו המחוצף 'רשע פורץ דלתות, צא טמא

מירושלים עיר הקודש... ולא נחה דעתו עד שהרים את מטהו להכותו... " - והרי לכם התיאור המושלם. ואגב, מבירור עם היסטוריונים, היתה גם היתה אסיפה בסיון תש"ח, בהשתתפות גדולי ישראל, בהשתתפות הרי"מ לוין ועוד הרבה עסקנים מאגוד"י, וללא האדמו"ר מגור החדש. קיימים ממנה גם פרוטוקולים מלאים. רק שהרב שליזנר מבלבל את העובדות משנתו את היהדות החרדית המאורגנת באגודת ישראל.

עד כאן, העתקנו מילה במילה. נו, אמנם לא כל ה'פירכות' שם כאלו קשות, ויש שניתן לתרצם, אבל הרב טעלער, הביא את הסיפור הזה שוב, בגליון משנתו עם כל השינויים שנדרשו בעקבות הפירכות הנ"ל.

צושתעדט די אסיפה

מיר וועלן דא צוברענגען וואס עס דערציילט הגאון הגדול משיירי כנה"ג רבי אליקים שלעזינגער שליט"א ראש ישיבת הרמה לאנדאן, א מעשה וואס זאגט זייער אסאך:

"עס איז געווען אין יענע טעג נאך די הכרזת המדינה, אייר תש"ח, דער בריסקער רב מיט מיין רבי'ן (הגה"ק מהרי"צ דושינסקיא) ז"ל האבן גערופן א אסיפה פון גדולי ישראל. די אסיפה איז געווען אין א האטעל בסודי סודות ווייל זיי האבן דארט געוואלט דן זיין איבער אלע ענינים ווי אזוי דאס יהדות החרדית דארף זיך באציעהן צו די מדינה.

אין געדענק ווי דער רבי ז"ל איז געזעסן צוזאמען מיטן בריסקער רב, דערנעבן איז געזעסן דער ראב"ד הרב בענגיס ז"ל, נאכדעם דער פרעשבורגער רב, דער טשעבינער רב, דער בית ישראל - ער איז נאכנישט געווען גערער רבי, אבער דער טאטע (הגה"ק בעל אמרי אמת) איז שוין זייער נישט געזונט געווען האט מען אים גערופן - דוכט זיך אז אויך רבי איסר זלמן מעלצער, און נאך איינער צוויי זענען דארט געווען.

דער רבי האט נישט געוואלט אז קיינער זאל דארט זיין, ווייל ער האט געוואוסט אז אויב איינער פון די אגודה וועט אריינקומען וועט מען גארנישט קענען דן זיין געהעריג, און זיי וועלן אלעס שטערן.

האט מען געשטעלט הרה"ג ר' יצחק צבי בערנפעלד ז"ל אב"ד חוג חתם סופר - ער איז געווען א רבנישער עסקן - אלס שומר הפתח פון אינעווייניג. און אין בין געווען דער שומר הפתח פונדעריסן, אכטונג געבן אז קיינער זאל נישט אריינקומען.

פארשטייט זיך אז מצד גור איז דער סוד ארויסגערינען, און

אנגעקומען צום שוואגער ר' איטשע מאיר לעווין.

מ'האט געהאלטן אנהויב פון די אסיפה און מ'האט אנגעהויבן צו רעדן איבער דעם נייעם מציאות, איז דער ראש האגודה אנגעקומען, און ער וויל אריינגיין צו די אסיפה.

זאג איך אים אז מ'האט אנגעזאגט אז קיינער זאל נישט אריינגיין יה' מי שיהי', האט ער מיך פשוט אנגעכאפט און אוועק געשטופט... ער איז אריינגעגאנגען אינעווייניג, און איך בין אים נאכגעגאנגען.

איך האב געזעהן ווי אין די רגע וואס מיין רבי האט אים באמערקט, האט ער זיך אויפגעשטעלט און ער איז ארויס צו א צווייטן צימער.

דער בריסקער רב ז"ל האט גענומען דעם שירעם אין די האנט און ער האט געזאגט פארן זון "לאמיר גיין, לאמיר גיין", און ער איז ארויסגעגאנגען... און פארשטייט זיך אז אזוי איז גארנישט געווארן פון די גאנצע אסיפה.

דאס וואלט געקענט זיין גאר א היסטארישע אסיפה, ווער ווייסט ווי אנדערש וואלט אלעס געווען ווען עס איז ווען דא יענע אסיפה, דאס וואלט זיכער געווען קלארע הוראות פון אלע גדולי ישראל אינאיינעם איבער אלע יסודות בענינים העומדים על הפרק.

"דאס איז זיכער אז קיינער פון די אנדערע רבנים וואלט זיך ווען נישט קעגנגעשטעלט די ווערטער פון מיין רבי'ן ז"ל מיטן בריסקער רב, שטעלט אייך פאר ווען זייער דעת תורה און החלטה קומט ארויס קלאר צוזאמען מיטן גערער רבי, פרעשבורגער רב, טשעבינער רב, רבי איסר זלמן, אלעס וואלט היינט געווען אנדערש, מעשה שטן הצליח. דער ראש האגודה איז נישט אומזינסט געקומען צו לויפן, ער האט פארשטאנען אז די אסיפה איז מסוכן פאר אים". עד כאן המעשה.

כעת, שימו לב שבעל הצלחת דאג לסדר את הפרטים הקטנים, ששאלו עליהם באוצר החכמה, אבל לא שם לב לכמה פנצ'רים בדרך...

1. בקשר לשאלה על המהדורה קמא איזה אדמו"ר מגור זה היה ובאיזו תקופה, הוחלט במהדורה בתרא לספר שזה היה ממש כמה ימים אחרי ההכרזה על קום המדינה, ואכן, זה לא היה האמרי אמת מגור, אלא בנו, הבית ישראל שהוזמן במקום אביו לכנס ההיסטורי...
2. 'היו שהשתדלו' ממהדורה קמא, הפך לכך שהרב דושינסקי והרב מברסק בעצמם יזמו וארגנו את האסיפה.
3. כמו כן, הוחלט להוסיף שהשומר המרכזי היה הרב ברנפלד, ורק השומר החיצוני התמנה הרב שליזנר.
4. במהלך השנים הרב מלצר הפך ל'אולי' השתתף.
5. כמובן שבסיפור מובע צער רב, שהגדולים מאוד רצו להחליט סוף סוף בענין המדינה ובכל הענינים העומדים על הפרק, ורק בגלל התערבותו של ראש האגודה, הפסיד כלל ישראל את המתנה היקרה הזו.

לפני שנמשיך, נגלה לכם פרט קטן. פרט שהזייפנים שכחו לבדוק לפני ה'שיפוץ'.

הרי"מ לוי"ן טס לחוץ לארץ בכסלו תש"ח, והגיע לירושלים חזרה רק באמצע ה'שבעה' על חותנו האמרי אמת שנפטר בחג השבועות תש"ח...

כל הפיברוק, כאילו קראו 'בנו של הרבי' ה'בית ישראל', בגלל שהאמרי אמת היה חלש וכו', והוא גילה להרי"מ, לא היה ולא נברא... הרי"מ לוי"ן לא היה בכלל באייר תש"ח, כאשר ה'בית ישראל' היה 'בנו של הרבי'!!!

ופרט זה ללמד על הכלל כולו יצא.

עד הגירסא הבאה (במשנתנו או התאחדותנו או קולינו או בנינו או רבותינו כנ"ל) גם פרט זה יתוקן, חכו ותראו. ישנו את התאריכים, ישנו את המשתתפים העיקר שהסיפור לא יתקלקל...

ועוד כמה שינויים שהתקלקלו בדרך.

בגירסא הראשונה, כתוב שהרי"מ לוי"ן הגיע עם בן או עם אחר, בגירסא המתקדמת הרב מבריסק הגיע עם בן. בגירסא הראשונה הרב מבריסק אמר לשלזינגר להביא לו את המטריה, בגירסה השניה הרב מבריסק אמר לבן שלו שיביא את המטריה... שינויים קטנים מאוד...

ועוד מסר קטן להרגעה לכל העצובים ש'כלל ישראל' פספס אסיפה היסטורית, התקיימה בי"ז שבט תש"ט, אסיפה היסטורית עם רוב הצדיקים האחרים ברשימה, הרב מטשיבין, הבית ישראל, הרב מפרשבורג, ועם שליחות מרבי איסר זלמן, שם הם הביעו דעת תורתם על איך להתנהג במדינה, והכריעו להיכנס לממשלה...

אה רגע, רציתם אסיפה דוקא עם הרב מבריסק והרב דושינסקי? היתה כזאת בסיון תש"ח, והם הורו להישאר בממשלה הזמנית... לא מאמינים? תסתכלו בספר הנודע מקאטאוויץ עד ה' באייר עמוד 119 שבעצמו מביא את זה (ועוד נשוב לניתוחיו על אסיפה זו, בהמשך). הוא הרי מקור, לא?

אז למישהו יש ספק, מי דייקן יותר גדול, האם פאר הדור או רשימות בריסק, התשובה ברורה...

בפרק הבא – בירור עמדתו של החזון איש בבחירות לכנסת, ובירור אמינותו של פרק זה בספרו של וינמן.